

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 30 grudnia 2019 r.

Poz. 7709

Wojewoda Lubelski

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE NR PN-II.4131.557.2019 WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 23 grudnia 2019 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Nr X/83/2019 Rady Gminy Krynice z dnia 26 listopada 2019 roku w sprawie ustalenia w zakresie zadań własnych, szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za udzielanie wsparcia w postaci tymczasowego schronienie w schroniskach dla osób bezdomnych i schroniskach dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, w części obejmującej § 2 ust. 2 i § 5 ust. 5 w brzmieniu: „w szczególności” oraz w brzmieniu: „itp.” uchwały.

Na podstawie podstawie 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr X/83/2019 Rady Gminy Krynice z dnia 26 listopada 2019 roku w sprawie ustalenia w zakresie zadań własnych, szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za udzielanie wsparcia w postaci tymczasowego schronienie w schroniskach dla osób bezdomnych i schroniskach dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, w części obejmującej § 2 ust. 2 i § 5 ust. 5 w brzmieniu: „w szczególności” oraz w brzmieniu: „itp.” uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr X/83/2019 została dostarczona organowi nadzoru 4 grudnia 2019 roku.

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie m.in. art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019r. poz. 1507, ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 97 ww. ustawy, opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego (ust. 1).

W przypadku osoby bezdomnej skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych albo schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie ma zastosowania ust. 1 zdanie drugie. Jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego, opłata nie może być wyższa niż 30% dochodu osoby samotnie gospodarującej lub dochodu na osobę

w rodzinie osoby skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych, a w przypadku schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie może być wyższa niż 50% tego dochodu (art. 97 ust. 1a).

Rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych (art. 97 ust. 5).

Uchwała podjęta na podstawie wyżej wskazanego przepisu jest aktem prawa miejscowego, co oznacza, że obowiązują ją rygory przewidziane dla aktów normatywnych, obowiązujących na obszarze działania organów, które je ustanowiły. W konsekwencji, postanowienia tej uchwały w szczególności nie mogą wykraczać poza zakres ustawowego upoważnienia do jej wydania ani być niezgodne z innymi powszechnie obowiązującymi przepisami prawa. Naruszenie któregokolwiek z wymienionych wymogów będzie, co do zasady, skutkowało nieważnością wadliwego postanowienia uchwały. Tego rodzaju wady legislacyjne są bowiem traktowane w utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych jako przypadki istotnego naruszenia prawa (zob. wyrok NSA z 30 września 2009 r. sygn. akt II OSK 1077/09).

W § 2 ust. 2 uchwały Rada postanowiła, że: *„Jeżeli dochód osoby wskazanej w ust. 1 - samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego, opłata o której mowa w ust. 1 nie może być wyższa niż 30% dochodu osoby bezdomnej samotnie gospodarującej lub dochodu na osobę w rodzinie osoby skierowanej do schroniska dla osób bezdomnych, a w przypadku schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie może być wyższa niż 50% tego dochodu”*.

Jednocześnie według zapisów tabeli w § 3 uchwały w przypadku osób, których dochód wynosi do 100% kryterium dochodowego ustalono wysokość odpłatności za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych oraz w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi odpowiednio - 10% oraz 20% dochodu osoby bezdomnej.

Uregulowanie zawarte w § 2 ust. 2 stanowi powtórzenie art. 97 ust. 1a ustawy o pomocy społecznej, który został dodany do art. 97 ustawy mocą art. 1 pkt 16 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1690). Powyższa zmiana weszła w życie 4 października 2019 r.

W orzecznictwie sądowo-administracyjnym wielokrotnie akcentowano, że nie można uchwałą regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującym prawie, w szczególności uchwała rady gminy nie może regulować materii unormowanej ustawą. "Powielanie uchwałą materii ustawowej" niesie za sobą niebezpieczeństwo zmiany intencji prawodawcy. Trzeba się liczyć w takiej sytuacji z konsekwencją, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono (por. m. in. wyrok NSA z dnia 16 czerwca 1992 r. sygn. akt II SA 99/92, ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z dnia 20 sierpnia 1996 r. sygn. SA/Wr 2761/95; wyrok NSA z dnia 28 lutego 2003 r. sygn. akt I SA/Lu 882/02).

Zgodnie z § 5 ust. 1 uchwały w szczególnie uzasadnionych przypadkach osoba zobowiązana do ponoszenia opłaty za pobyt w schronisku dla osób bezdomnych lub w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi może zostać zwolniona z części lub całości opłaty. Zwolnienie następuje na wniosek osoby uprawnionej lub pracownika socjalnego.

W § 5 ust. 2 postanowiono, że *„Sytuacje szczególnie uzasadnione o których mowa w ust. 1 dotyczą w szczególności przypadków, gdy osoba korzystająca z przedmiotowej formy pomocy ponosi koszty leczenia, zakupu leków, sprzętu rehabilitacyjnego, itp.”*.

Posłużenie się w § 5 ust. 2 uchwały sformułowaniami „w szczególności” oraz „itp.” powoduje, że określenie w uchwale przesłanek zwolnienia od opłat za pobyt w ośrodkach wsparcia nie ma charakteru wyczerpującego i kompletnego. Oznacza to zatem, że możliwe będzie zwolnienie z ww. opłat na podstawie innych okoliczności, nie przewidzianych w przedmiotowej uchwale.

W świetle powyższego należy przyjąć, iż uchwała w powyższym zakresie narusza w sposób istotny art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, który zobowiązuje organ stanowiący gminy do określenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych, w ramach których mieści się także określenie przesłanek, uprawniających do zwolnienia od ww. opłat (por. wyrok NSA z dnia 15 maja 2019 r. sygn. akt I OSK 2250/18).

Adresat aktu prawa miejscowego nie może być zaskakiwany treścią nieostrych i niepełnych przepisów. Zakres uchwały winien zapewnić taki sam poziom praw i obowiązków dla adresatów znajdujących się w identycznej sytuacji (por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 19 września 2008r. sygn. akt II SA/Lu 485/08;

wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 12 października 2005 r. sygn. akt II SA/Wr 385/05; wyrok WSA w Opolu z dnia 25 marca 2009r. sygn. akt I SA/Op 37/09).

Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzenie nieważności uchwały Nr X/83/2019 we wskazanej części jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Lech Sprawka

Otrzymują:

- 1) Przewodniczący Rady Gminy Krynice
- 2) Wójt Gminy Krynice